

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni szíveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetését és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Sipisták.

(Sp.) Ha végig tekintünk a most folyó világháboru indító okain és jelentősebb mozzanatain: szemünk elé mindenekelőtt két lényeges momentum tárul. Az egyik, monarchiáknak és a vele szövetséges Németországnak a világ békéjét és Európa kulturáját védő harczi feladata. A másik pedig közös ellenségeinknek aljas hódítási érdektől vezérelt azon tendenciája, mely szerint országainkat letiporva, új térképet készítsenek Európa számára, melyen a legnagyobb koncezt Oroszország hasitaná ki magának, a legzsirosabb fölzetekhez pedig Angolország jutna. A mi hadviselésünk tehát tiszteletreméltó és ideális. Ellenségeinké pedig aljas és piszkos. Teljesen méltó azon szövetségeshez, kinek trónját meggyilkolt elődjének erőszakkal kiontott vére festé pirosra.

Az a diszes társaság, mely letiprásokra szövetkezve, leggonoszabb szándékkal folytat ellenünk háborut, már hadviselése elhatározásának pillanatában agyafurt gonosszaggal volt szaturálva saját szövetséges társaival szemben is, lehetőleg arra törekedvén, hogy minél

kisebb vér és pénzbeli áldozattal oldja meg közös feladatát s hogy balsiker esetén minél kevesebb veszteséggel térhesen ismét napirendre.

Az entente hatalmaknak az erkölcsatlenség keretében mozgó ezen becsapásra szóló előkészítő munkája hasonlít ama világjáró sipisták eljárásához, kik kiszemelt közös áldozatok sikeres kifosztása után egymást akarják kizsebelni.

A revans vágyaktól égő francia kormány érezvén a hatalmas német hadsereggel szemben saját gyengeségét, husz milliárd frankra menő kölcsönt folyósított Oroszországnak oly kikötéssel, hogy köteles a mindenható ezár ezen milliárdokból stratégiai vasutálózatot létesíteni, hadseregét jól felszerelni és háboru esetén Poroszország keleti határára százhuszezer kozákokat küldeni azzal a rendeltetéssel, hogy ezek egyenesen Berlinbe nyissanak utat a beözönlő orosz hadseregnek. Hogy ez komoly kikötés volt, bizonyítja azon körülmény is, hogy Miklós ezár bronzból készült ilyen feliratu emlékérmeket készítettett: „Berlin, 1914.“ és ennek egy példányát a francia köztársaság elnökének, látogatása alkalmával prezentálta is.

A gazdag francia köztársaságnak azon

elemeknyében tehát, mely szerint az autokrata Oroszországot vásárolta meg zsoldosa gyanánt, a legdurvább erkölcsatlenség nyilatkozik meg.

A ezár azonban a milliárdokat hűségesen nyugtázta, de azokat nemcsak nem fordította hadi ezélokra, hanem százhuszezer kozákját se küldte a porosz határszélre s így Franciaországot perfidül becsapta.

Belgiumot Vilmos ezászár a legudvariasabb hangon megkérte, hogy engedje békésen átvonulni hadseregét az ország-
nak egy részén; visel minden kárt és költséget és biztosítja, hogy egyetlen belgának haja szála se görbül meg. A francia, az angol azt zugta a belga fülébe: bele ne egyezzel, ott lesz oldaladon mindkettőnknek vitéz hadserege, majd mi megtanítjuk a burkust! És a német hadsereg bevonult Belgiumba. Eltozlalt ott minden várat és várost anélkül, hogy a francia és angol hadsereg a belgának segítségére lett volna. És most: Belgium ott fekszik letiporva, lealázva, német kormányzás alatt. Hogy sorsa mi lesz, annak csak a jó Isten, meg Vilmos ezászár a megmondhatója.

Az angol, ez a nagy stíli modern

TÁRCZA.

Imádkozatok!

Kedélyem most miért olyan borús?
Mért fáj szivem kimondhatatlanul?
Mért sóhajtok, ha fáról a levél
Zizegve hull? . . .

A gond kuszált szövedékét ma már
Nem bontja ki álomom, mint egykoron;
Ha ébredek — harczban elestekért
Imádkozom.

Lelkem a gondolatnak szárnyain,
Berepüli a zord csatamezőt,
S csókolja, mint anya a gyermekét,
A vérezőt.

Tudom: dicsőség halni a honért!
Ágyüdürej halotti énekünk.
És sírjainkat könnyel szenteli
Meg — nemzetünk.

Mégis, a dal elnémul ajkamon,
Szivemben bú örömmel hely't cserél,
Mert hulltok . . . hulltok csendesesen, miként
A falevél . . .

Apák, anyák, hitvesek, gyermekek,
Kiket a veszteség fájdalomja ért,
Imádkozatok kulcsolt kézzel az
Elestekért!

Paal Gyula.

A magyar anya.

Irta: SZÉCSI ISTVÁN.

Mi itthon maradtunk . . . minket nem hívtak; nem voltunk katonák, arra pedig, hogy most kiképezzenek: már öregek vagyunk.

Mi is voltunk háboruba: az élet háborujában s itt bizony — kevés kivétellel — sok sebet kaptunk, nemcsak testi, hanem lelki sebet is . . . De azért, ha a haza szent oltárának majd a mi karunkra is szükséges lesz, bizony nem leszünk férjek, nem leszünk apák, hanem édes hazánknak hű, áldozatkész gyermekei, kiknek az életküzdelmében elfáradt tagjait a hazaszeretet szent érzelme aczélozza rugékonnyá, fiatallá.

Most mit csinálhatunk?

Amennyire tehetségünkötől telik, segítünk a magyar hősök itthonmaradt családtagjain, anyagiilag és erkölcsileg.

Irodát nyitottam; a rectorium tanterme iroda lett, hol teljesen díjmentesen intézek el minden általam elintézhető szó vagy írásbeli megkeresést; levelet írok a hadbavonultaknak, vigasztalom a kétségbeesetteket, tudakozódó levelet írok a „Vörös Kereszt“-hez, a teljesen segélyre szorulókat társadalmi uton segítem, ellensúlyozom a gombamódra termő ostoba vész-
híreket, gyámolítom, vigasztalom azokat, kiknek szívért csapás érte.

Délelött van . . .

Egy sereg gondtelt arczu, szomorú asszony-
személy ül a padokban, melyben máskor tanítványaim vidám serege toglalt helyet, ezeknek az asszonyoknak és férjüknek, a mi hőseinknek gyermekei.

Egymásután hallgatom meg őket.

Egyik a „Vörös-Kereszt“-hez írat, tudakozódik a férje felől, a másik a táborba írat levelet, a harmadik szégyenkezve vallja be, hogy nem bír már várni az állami segélyre, nincs kenyér az apróságnak; igazítsam valahogy . . .

Nem megy ki senki a tanteremből, aki azt ne mondaná, hogy: „Isten áldja meg! tanító ur.“

Máskor is ilyen köszöntéssel szoktak távozni; de ez mégis mintha nem úgy hangzanék; talán azért, mert most vissza is néznek egy kicsit; rám pislantanak s ez sokat, nagyon sokat megmond nekem s én valami olyan magasztosat érzek, melyet nem lehet itt papirosra vetni . . . tudom is én olyan valamit, mintha az a tekintet azt mondaná: te is megteszed a kötelességedet valahogy.

Lassanként kiürül a tanterem.

Egy öreges nő — pusztai cselédasszony — marad még hátra, nagy türelemmel vár már egy órája leghátul s mikor az utolsó asszony is kiköszön, ovatosan, gondosan csukja be utánna a tanterem ajtaját és lassan odajön a katedra elé.

— Nos! mi jót kíván Mária néni?

sipista, legbökezűbb volt ígéreteiben. Felajánlotta Franciaország részére egész tengeri és szárazföldi erejét. És mit láttunk mindebből? A tengeri haderőből még semmit. A szárazföldi zsoldosokból pedig tán hetven nyolcvanezret, kik épen csak egy villásreggelire elégségesek a vitéz német hadseregnek.

De ezután jött még csak a legperfidebb angol trükk. Azon szerződéses megállapodás nevezetesen, mely szerint a szövetségesek közül külön és önnállóan egyik sem jogosult a békekötésre, mert e részben teljes szolidaritást vállaltak. Hogyne! Az orosz és francia a maga többszörös milliót számláló hadseregével, Angolország pedig a French tábornok vezényelte 80000 zsoldosával. French nem enged békét kötni! Hadd vérezzék a francia, az orosz, a belga, a német, az osztrák, a magyar, sőt még a szerb is és ha már valamennyi elvérzett, akkor majd jön György angol király és megcsinálja a békét oly módon, hogy néhány ezer zsoldos feláldozásával ő válik Európa, Ázsia és Afrika feltétlen urává.

Ugylátszik, Angolországban nagyobb apacsok laknak, mint Párisban, kikhez képest a kozákok, a franktireurök és komitácik valóságos földi angyalok.

De majd a La Manche-csatornánál elkövetkezik a nagy leszámolás!

Levél a harcztérről.

Egy kiválóan rokonszenves tüzerönkéntes, ki a mi fiaink közül a harcztérre vonult, a mult napokban, hosszas hallgatás után, levelet irt rokonainak az orosz határról. Címzett szívesességéből közöljük a levelet egész terjedelmében, azzal a jóleső tudattal, hogy az ismert kézből származó harcztéri tudósítás, a maga közvetlenségével és hitelességével megnyugtató hatást fog gyakorolni mindazokra, kik a háboruban részt vevő hozzátartozóikért aggódnak, de másfelől a levélből kisugárzó hangulat igazolja azt a hírlapokból általánosan ismert lelkesedést, mely fiaink szívét eltölti a biztos győzelem iránt.

A mi fiunk sok veszedelmen megy keresztül, hiszen a háboru nem elite-bál, néha még a táplálékot is nélkülözi, máskor meg a sajátkezüleg összekapart rög a párnája s a csillagos ég a takarója, mikor meg módjában volna egy kis

Lassan, gondosan beszél, szája széle meg-megvonaglik.

— Tessen szives lenni a Janimnak írni.

Ovatosan tesz le két táborig levelező lapot a katedrara; az egyiket a fia írta, akkor még Sarajevóban volt, de most már a muszka ellen küldték; a másik, az még tiszta, azt azért hozta, hogy azon irjak az ő fiának, eltartójának, mindenének.

Előveszem a lapot, tollat mártok:

— Mit is irjak hát neki?

— Tessen megírni, hogy tisztelem, csókolom; oszt kívánom, hogy ezen pár sor írásom jó egészségben találja; meg, hogy tisztelem, csókolom én is meg a testvérei is, hogy mink mind egészségesek vagyunk...

Mig én ezt leirom, addig Mária néni azzal foglalatoskodik, hogy erőt vegyen magán; huzogatja is a kezével a képét, de sehogyszemgyen a csittítás; most meg a torkát köszörüli, illeszgeti a fejét jobbra, balra, mintha nagyon fojtós körtét nyelt volna.

— Már ez le van írva, — Mária néni, — mit irjak még Janinak.

Oldalt fordul, nagyot nyel, erőt vesz magán és folytatja:

— Tessen még megírni, hogy a sógora is tiszteli, csókolja, mer' hogy má' ő is bement tegnapelőtt, most má' az ő gyerekei is nálunk vannak. Majd tetszik már tudni...

Már itt nagyott zökkent a Mária néni szava

édességet enni, megundorodik a sok hullától s elmegy az étvágya. Hanem azért oda se a bajnak! Valóságos fiatal emberhez illő bonhommiával kiált föl: hát ez a háboru? Mintha csak színházban volna és élőképeket látna. Megszokja a strapát, megszokja a hullaszagot, visszatér az étvágya s a ki azelőtt csendes, békés viszonyok között maga a megtestesült humanizmus volt, minden nagyobb lelki emocio nélkül huzza le a muszka halott köpenyegét, hogy azzal maga takarózzék be a hideg éjszakán... Hja! cette est la querre!

De ime a levél:

„Kedves Sógorkám!

Régen készültem nektek pár sort írni, de tudod, ilyen mozgalmas élet mellett nehéz az íráshoz hozzájutni. Magatokról irjatok mennél többet, általában véve mindenről, mert bizony mi itten semmit se tudunk. Nagyon érdekel az egész külpolitika s az otthoni hangulat. Abban a reménységben, hogy ti ugyis mindnyájan jól vagytok, lereferálok neked itteni életemből egyet mást.

Nagyon hosszú időnek tűnik fel előttem ez a pár nap is, amióta itt vagyunk, mert nem volt még olyan nap, hogy tűzben ne lettünk volna. Legszebb volt az első nap, mikor én az ütegparancsnok mellé voltam beosztva s egy 25 ös Zeis-féle távesővel figyeltem a lövéseink hatását. Valóságos panoráma volt, szinte ujjongtam örömben, mikor egy orosz rajvonalat teljesen tönkretörtünk. Élveztem azt a látványt: hogy esik össze ott egy tiszta, aki épen vezényelni akart, szórakoztatott az, amikor láttam, hogy marad fekvő 4—5 ember s hogy vánszorgognak vissza a sebesültek. Ez egész színház volt s mi biztos fedezékben, ha felénk jött egy-két lövés, leguggoltunk, egymásra néztünk s nevtünk!

Eltelt egy pár nap s mi semmi különösebb benyomást nem éreztünk, aztán szinte unalmasan kérdeztük egymástól: hát ez a háboru...? Hanem ez az érzés hamar megváltozott, mert olyan gyönyörűen mentünk előre, hogy megtörtént, hogy már korán reggel löttünk (s ezt az állást is reggel foglaltuk el t. i. ahonnan oda löttünk) s már egy óraker onnan folytattuk a visszavonuló oroszokra a tüzelést. Ez a nap kellemetlen volt, mert ott a tüzelő állás mögött voltak az oroszok rajvonalai beásva s egymás mellett voltak a halottak a sebesültekkel s tudtuk, hogy ez a mi műünk. Nem kellett nekem se étel, se ital, még ha lett volna is! Legjobban jellemzi a helyzetet az, hogy előző este, midőn én egy szakaszvezetővel ki voltam küldve kifürkészni, hogy a saját, vagy ellenséges üteg van-e az előttünk oldalt fekvő dombon, épen arról beszélgettünk, hogy milyen jó volna egy kis édesség, utközben egy bakák által már megszállott urasági kastélyba értem, ahonnan

s meglátszott rajta, hogy már nem bírja folytatni, csakugy vonaglott a teste a lelki fájdalomtól... Ismét rákezdi:

Tessen még megírni, — szolt kis idő múlva — hogy ne féljék, mer' minden este imádkozunk érte a magyarok Nagyszonyához, meg azt is tessen megírni, amit esténként a könyörgésen tetszik énekelni a Szűz Máriához, hogy ne féljen.

Apró betűkkel oda írom az ének ezt a részét:

Messze véres, nagy csatákban
Oroszlánként küzdönek;
Igaz ügyért s a hazáért
Sok drága vért öntönek...
E szent csaták bajnokait,
Szűz Mária vitézeit:
Óvja karod Magyarországot
Harczó katonáit...

Leirom még a kártyára azt is, hogy nagyon vigyázzon magára, mert a szíve szakad meg Mária néniének, ha valami rossz hirt hall felőle, azt is, hogy írjon amikor csak lehet, mert nagyon sok álmatlan éjszakát szerez az édes anyjának, ha sokáig nem kap tőle levelet.

Mikor készen áll a teleirt lap, felolvasom neki; a vége felé már magam is a Mária néni betegségébe esem, nagyon fojtogatja valami a torkomat. Köszörülöm is erősen; ott is megállok, ahol nincs se pont, se vessző. Mária néni pedig csak integet a fejével helybenhagyólag s közben lassan, fájdalmasan zokog...

egy jó üveg befőzöttet zsákmányoltam, de ez bizony senkinek sem izlett, mindenki csak azt mondta, hogy émeleg az ember gyomra még egy kanáltól is! Eleinte fel nem vettem volna egy elesettnek holmiját, most tülekszünk érte éjjelre takarónak.

Voltam vagy két éjjelen úgy is, hogy felébredve egy kis szalmaért imádkoztam s megvallom más vágyam nem is volt... Borzasztóan nyomjuk az orosz, folytonosan támadunk, biztos a győzelem! Bakáink olyan aranyos bátor fiúk, kár szegényekért, hogy bizony néhányan beléharapnak a fübe is, habár a halálozás kevés, inkább a sebesültek száma nagy. Épen a mai ütközetben egy önkéntes társamnak egy golyó, anélkül, hogy megsértette volna, bement a nyakánál és a nadrágja gombjánál akadt meg. K... kapitány mellé volt beosztva, ki a fején sebesült meg, de nem tudom sulyosan-e?

Különbben jó dolgom van, van mit enni, inni, szivarozni, majd csak eltelik ez a pár nap. Annyi mindenféle dolgom van! Küldöznek ide, oda, hol ez, hol az vagyok. Jelenleg, mint felderítő tüzmester ülök itten egy sajátkezüleg ázott jó fűdözékben a járőreimmel. Már két napja esik az eső, egy csomó lomb védi ezt a gyönyörű levelet is. Egy hadnagy a parancsnokom, de ő legtöbbször a dandárnál van beosztva.

Soha se gondoltam volna, hogy efféle dolgokon keresztül fogok menni, de beletörődik az ember s lelkesíti az a hit és bizodalom, hogy végre is győzni fogunk.

Három nappal ezelőtt kezdtem írni ezt a levelet, de ez idő alatt a körülmények folytán nem tudtam befejezni. Az eső elállott ugyan, de hideg van. Nekem azonban hála Istennek nincs semmi bajom s erről nyugtassátok meg édes szülőinket is. A viszontlátás reményében mindnyájatokat csókol szerető sógorod."

FELHÍVÁS

Gömör és Kishontvm. községi- és körjegyzőihez!

Szeretett magyar hazánk az ellenséges államokkal háborut visel. Véreink a harcztéren hősi bátorsággal védik a hazát s benne minket is. Az ország minden polgára siet a haza oltárára vinni filléreit, hogy a hadbavonultak itthon maradt családtagjainak megélhetését megkönnyítse. Mi, a vármegye községi- és körjegyzői is hozunk méltó áldozatot a szent ügyért. Hogy a hozandó áldozat méltó legyen a mi testületünkhöz, felkérlek benneteket kedves Kartársak, miként a kormány által most legközelebb ré-

— Reggel majd elviszi a postás, — mondám és a címet kezdem írni.

— Isten áldja meg tanító ur! — és lassan kimegyen az ajtón, melyet nem zár be egészen.

Mikor a címet megírom, leitatom, látom ám, hogy Mária néni még mindig az előszobában izeg-mozog. Vártam egy darabig s nem hiába.

Mária néni ismét bejön, hangja már nem fájdalmas, valami fenséges erő lakozik benne, de a szája széle még most is vonaglik:

— Van-e még valami kis hely a kártyán?

— Egy-két mondatnak még van helye Mária néni.

— No! hát írja még oda, — szolt majdnem gorombán — hogy azt írom neki, hogyha má' ott van, ne hagyja magát a muszkatól, még ha rajta veszt se... vitéz legyék; harcoljon a hazáért dicsőséggel, mer ha csufot vallának utánna, akkor a szemem elébe ne kerüljék... Igy írja meg...

Azzal megfordult, elment; nem is köszönt mikor kiment az ajtón... Ugyan miért?!...

Az itatós papiros után kapok mert a táborig levelező-lapra valami nehéz vízcepp pottyant valahonnan, azt kellett felitatnom...

Felitatom; ... csodálkozom ... nem csinált semmi foltot; ... nem is csinálhatott, hiszen az a fájdalom és öröm könye volt s különbösitette egyik a másikat.

szűnkre utalványozandó fizetésünkben gyűjtünk össze 1000 koronát és azt elnökünk útján rendeltetési helyére juttassuk. Biztosan tudom, hogy Ti egyenként is máris jelentékeny áldozatokat hoztatok a szent ügy érdekében, de az áldozatot mint testületnek is meg kell hoznunk.

Egyesületünk igen tisztelt érdemes elnökét id. Fölföldi Ottmár jegyző urat pedig tisztelettel felkérjük, miként ezen ügyet kezébe véve, ismert tapintatával kezelni sziveskedjék.

Kartársi tisztelettel:

Szécsi Oszkár,

serkei körjegyző.

**Adakozzunk a „Vörös-Kereszt”
jótékony egyesület céljaira!!!**

A háborús helyzet.

Mostanában szünet állott be a hadviselések gyorsaságában. Az eddig elkényeztetett közönség, a mely naponként 5—6 győzelmi hírt is kapott egyik-másik harcztérről, most sokkal soványabb talatokkal volt kénytelen beérni. Még a német-francia harcztérről is csak olyan alig érthető hírek jöttek, s azok is ritkán, úgyhogy a sok hir izgalmától mámoros közönség mindent kicsinyesnek talált, még az öreg Hindenburg világraszóló győzelmi hírei is kevésbé rázták föl, pedig csak ez és az újabb szerbiai események hoztak egy kis élénkséget a mult hét hírei közé.

Miért volt olyan kevés biztos hír? Mikor pedig óriási csata folyik Franciaország belsejében?

Miért? Tessék csak kinézni az ablakon, ott a felelet! Szeptember 11-étől zuhog a zápor a francia harcztéren, szakadó esőben lassan halad még a háború is, mert a víz sok mindent elmos: haragot, lelkesedést, bátorságot, a víz demoralizálja a küzdő hadseregeket is; a zuhogó zápor befolyik tán még az ágyúcsövekbe is. Tessék megpróbálni ilyenkor harcolni!

Pedig azért mégis harcznak a németek a francziákkal; harcznak úgy, a mint tudnak. Szembekerültek egymással, mert az összes francia seregek koncentráltak egy hosszú, hosszú vonalon: Páris északi oldalától a Vogézekig, meg akarják mutatni még egyszer, mit tudnak?

Mert idáig gyors tempóban verték őket a derék németek vagy 7 jó nagy sereggel.

De nini! Hírek jönnek a németek visszavonulásáról. Kluck tábornok, a ki északról Páris alá jutott már, kénytelen a francia tulerő elől visszavonulni.

Jaj! kiáltjuk mi itt. Hát már a gyorsan győztes német sereget is megverik? Mi lesz már a világból?

Ne jajgassunk, vérmes stratégák, nincsen semmi baj, csak az, hogy nem értünk a hadi tudományhoz.

Ugyanaz történt Kluck tábornokkal, mint Lublinnál a mi derék, vitéz Dankl vezérünkkel.

Kluck nagyon gyorsan haladt előre, a többi német sereget messzire elhagyta maga mögött és belerohant volna a francia tulerő közepébe, ha idejében észre

nem veszi helyzetét és vissza nem vonul arra a vonalra, a melyen a többi német harczol.

Igy volt a mult héten a mi Danklunk is. Gyorsan haladt, jóval megelőzve a galicziai hadakat győztes előnyomulással, de észrevette, hogy az orosz tulerő bekerítheti őt, ezért aztán ő, a gyors győztes is, okosan visszavonult a többihez.

A németek ügye egyáltalán nem károsodott Kluck visszavonulásával, sőt éppen ezáltal jött biztosabb helyzetbe, mert az mindig nagyon kockázatos dolog a háboruban, ha az ellenség egy sereget a többitől elvágva, be tud keríteni. Az ilyen sereget már Napoleon lángesze is alig tudná megmenteni.

Ezért kell néha visszavonulni is és a visszavonulás ilyenkor nem szégyen, hanem okosság. Mert a sereg nincs megverve, megmarad és újra, jobb helyen, más rendben támadhat az ellenségre.

A németek is hamar megmutatták, hogy sikeresen tudnak harcolni még zuhogó záporban is, mert napok óta híre jön, hogy megtört a francia támadás ereje, már újra a németek támadnak és rövid időn leverik Franciaország utolsó nagyobb erőfeszítését is, mert a mi már ezután következik, a felől már hegedült szent Dávid és abban már nem biznak sem az angolok, sem a francziák, az már csak a végső vergődés rugdalózása lesz. Ha ugyan a francziák eszükre térve, el nem kergetik azt a kormányt, a melyik ennyi bajt hozott rájuk és békét nem kötnek idejében a németekkel.

Mert ugyan mi reményük marad még hátra Páris után? A feketeszínű néger katonák vagy az olajbarna diszes hindu maharadszák csapatai? Az ilyen gyarmati seregek még millió számra sem sokat szoroznának, hát még egy-két százezren mit segítenek a nagy fölfordulásban?

A német, az kemény legény! Az nem henczeg, mint a francia, angol, meg néha az orosz, hanem nála minden valóság. Az ő szófukar hadi jelentései a legvilágraszólóbb győzelmeken egypár mondattal átsiklanak, míg a francia, angol, orosz a vereségeiket igyekeznek győzelmi színben feltüntetni és más országok népeinek szemfényvesztésére olyan szép színes szappanbuborékokat fujnak, hogy a hazugság csak pár hét múlva derül ki, a mikor már azt hiszik, hogy a derék futamló seregek tán az ellenség fővárosa előtt állanak. Ilyen szószátyár hazudozással veték le a lábukról a szerencsétlen szerbket is, a kikkel elhitették, hogy csak át kell jönniök a Száván, már egyesülhetnek az orosz seregekkel.

Ezt gondolta a vitéz Gyorgye herezeg is, de csakhamar gyors iramodással fordított hátat seregeinknek. Legutóbbi megsebesülése is méltán abba a gyanuba ejti, hogy futás közben kaphatta, mert a hátán ment be a golyó! Vagy a saját katonái akarták lelőni hátulról?

Végre is bebizonyosodik, hogy az igazságot csak ideig óráig lehet a legszebb hazugságokkal elhomályosítani.

Hogy a mi északi hadseregünk becsületesen és önként vonult vissza a nagy orosz tulerő elől, semmi sem bizonyítja szebben, mint az, hogy szeptember 11-ike óta az oroszok alig mozognak, egyáltalán

nem támadnak, pedig ha győztek volna, a tulerős ellenség megzavarhatta volna a mi seregeink új elhelyezkedését. De egy kis esetpatét leszámítva, teljes csönd állott be az orosz harcztéren.

Az oroszok, úgy látszik, elszámították magukat. Azt hitték, hogy óriási koncentrált haderejük tönkregázolja a mi seregeinket. De ime már 2 hónapja harcunk és több győzelem a mi hőseink osztályrésze és általában föl tudtuk tartóztatni Galiczia közepén a nagy orosz haderőt.

A mostani nagy csend szélesendnek látszik a vihar előtt. Most jönnek ismét a kemény küzdelem napjai a mi seregeinkre.

De a kilátásaink javulnak. Oroszország kezd kimerülni. Kénytelen volt behívni újonczait s még csak ezután képezik ki őket.

A galicziai harcztérről, mint angol lapok jelentik, kénytelen lesz az orosz elvinni seregének egy jelentékeny részét.

Ennek a seregváltozásnak az oka nem más, mint az öreg Hindenburg német tábornok, a ki bámulatos gyorsan és ügyesen szétverte, elfogta, mocsárba fullasztotta az orosz seregeket, a melyek Németországba betörték és most orosz földön is megverve őket, 750 ezernyi sereggel halad Varsó felé. Ez ellen az oroszoknak vagy egy millió emberre lesz szüksége. Ennyivel kevesebb jut majd Galiczia ellen.

Az öreg hős Hindenburgnak könnyű volt győznie, írják a lapok, mert egész életét, német alapossággal, egy célnak látszott szentelni, annak t.i., hogy a Mazuri tavaknál betörő orosz sereget hogyan lehet tönkretenni? Ezt kérdezte törzstiszti vizsgákon évek óta a fiatal tisztektől, ott hadgyakorlatozott nyugdíjazása előtt régóta és annyira ismerte a Mazuri tavak vidékét, hogy az ellenfélnek kiszemelt katonák nevetve mondták: fürdeni fogunk a nyáron, beszorít a tavakba az öreg Hindenburg! Mikor nyugdíjba vonult, ágyut kért kölesön s egész nyáron azt próbálgatta: hol lehet ágyuval átmenni a mocsarakon? A mint híre jött, hogy csakugyan megjelentek az oroszok a Mazuri tavaknál, akkor Hindenburgot a francia harcztérről küldte császársja rendet csinálni s ő annyira rendben volt magával, hogy a kész rendeleteket előszedte és küldte a német seregeknek.

Ilyen alaposság jellemzi a németet! Most ez lesz a mi bajtársunk az orosz harcztéren! Az is jellemző a németekre, hogy a híres angol hajókat egymásután sülyeszítik el a német tengeralattjáró hajók. Már 18-at elsülyesztettek.

Adakozzunk a harciba vonult katonák hátrahagyott családjának segélyezésére!

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

A király nevenapja. Jövő vasárnap — okt. hó 4-én — lesz Ferencz napja, a mi jóságos lelkű, öreg királyunk nevenapja. Az országban mindenfelé melegséggel és lelkesen ünneplik meg e napot s vármegyénk összes templomaiban ünnepi isteni tisztelet lesz. Ugyanekkor a templomokban a harciba vonultak családtagjai javára a hölgyek gyűjteni fognak.

Conrad vezérkari főnök köszönete. Lapunk mult számában közöltük, hogy az alispán Conrad vezérkari főnökhöz, dragonyos hadnagy fia eleste alkalmából, a törvényhatóság nevében részvét táviratot küldött. — Erre a táviratra a vezérkar főnöke a következő köszönő táviratot intézte alispánunkhoz:

„Lukács alispán Rimaszombat.

Kegyednek, valamint mindazoknak, kik szíves részvétük oly becses bizonyosságát tanúsították legőszintébb köszönetemet nyilvánítottam.

Conrad, tábornok.”

Személyi hir. Kolbáry Sándor kir. törvényszéki elnök egészségi okokból igénybevett hatheti szabadsága után mult héten átvette a kir. törvényszék vezetését.

A gömöriek nemzeti zászlója. Mint említettük, a gömöri fiuk azt irták Galicziából, hogy nekik nincs magyar zászlójuk, pedig más megyebelieknek van s ők is szeretnének magyar zászló alatt harcolni. A losonci 25 ik ezredbeli bakák az illetők. — Városunk jólelkű hölgyei szívükre vették a dolgot és elhatározták, hogy küldenek szép magyar zászlót a gömöri fiuknak. Ifjabb Rábely Miklósné néhány társnőjével gyűjtött a zászlóra, a gyűjtésben segítséget nyújtott Zólyomi László és Kriska Béla főgimn. tanuló is, így azután csakhamar együtt volt a szükséges összeg. De a mai szállítási viszonyok közt nehéz volt megfelelő szép zászlót szerezni, ezért késett a dolog pár hétig. Meg azután szépen himzett felírás is kellett reá, ezt meg elvégezte Rábely Károlyné ügyes kézzel. A zászlót azután kitették Valaszky Rezső kirakatába s ott láthatta mindenki, mielőtt a harctérre küldték. A zászló felirata a következő:

„Előre gömöri fiuk! A szívünk veletek!”

„A cs. és kir. 25-ik gyalogezrednek

1914.

a rimaszombati nők.”

Adja Isten, hogy győzelemről-győzelemre vihessek a nemzeti lobogót! Az ünnepélyes felszentelése a zászlónak folyó hó 26-án, a zsidók ünnepi szombatján kezdődött. A délelőtti istentiszteleten a város egész zsidóságának jelenlétében, gyönyörű, lelkes, hazafias beszéd kíséretében avatta fel a zászlót Singer Rezső főrabbi; ifj. Vozáry Samu a harciban megsebesült s már üdülő 25. gyalogezredbeli őrzető tartotta a zászlót, melyet a hívek áhitatos fohásza kísért: „Diadalról, diadalra!” Ma, vasárnap reggel 9 órakor az ifjusági mise keretében fog a róm. kath. templomban a zászló felszenteltetni s 1/2 10-kor az ágost. ev. egyház, 10 órakor a ref. egyház templomában lesz a felszentelés aktusa. A zászlóra adott adományok nyugtázását térszúke miatt most nem közölhetjük.

Halálozások. Dr. hazslini Hazslinszky Rezső rozsnói főgimnáziumi tanár, városi muzeumi igazgató, a kisköketepatak—berdárkai ág. hitv. ev. egyház felügyelője folyó hó 19-én 45 éves korában, boldog házassága 8 ik, tanári működésének 24 ik évében rövid betegség után elhunyt. Halála széles körökben keltett őszinte részvétet, mert Rozsnó társadalmának kiválóan munkás, érdemes tagja volt az elhunyt, kit özvegyén és kis leányán kívül kiterjedt rokonság gyászol. Folyó hó 21-én temették Rozsnón nagy részvét mellett.

A „Felvidéki Ujság”-ból olvassuk, hogy báró Hazai Samu honvédelmi miniszter anyósa: özv. Juhász Mihályné szül. Gázsik Anna folyó hó 19-én Kassán 77 éves korában elhunyt s 21-én nagy részvét mellett temették el a tisztas urnót, kit leányán: a miniszter feleségén kívül fiai: dr. Juhász Béla megyei tb. főügyész, dr. Juhász Andor budapesti törvényszéki elnök és Juhász László honvédőrnagy, továbbá a Sziklay, Fleischler, Kelp és Szász családok gyászolnak.

Deutsch Géza helybeli butorkereskedő mély gyász érte, amennyiben édes anyja f. hó 18-án Nagyváradon 67 éves korában hosszú betegség után elhunyt. 20-án temették nagy részvét mellett.

Hősi halál. Szigeti Benedek Sándor, debreczeni vívómester, szintén berukkolt a királyi hívó szóra a szerb harctérre s ott mint népfelkelő tizedes, egy kisebb őrjáratlall megtámadta a hazánkba betörő 30—40 főből álló szerb csapatot. Daczára, hogy 7 golyósebből vérzett, az erős, daliás ember mégis szuronynyal rohant a szerb tulerős csapatra s ott még két szurást kapva, hősi halállal mult ki a csatatéren. Ott temették el bajtársai f. hó 9-ikén Pancsova mellett Borcsa községben katonai dísszel. Az elesett hős 39 éves volt, s testvéröccse Szigeti Benedek Gyula helybeli főgimnáziumi tornatanárnak. Özvegyén és testvérén kívül rokonai gyászolják a hősi halállal elesett vitézt.

A déli harctéren esett el dr. Nagy Zsigmond tornaljai közszeretnek örvendett fiatalügyvéd is, ki nemesmartonfalai származású, öreg szülők reményteljes fia volt, legszebb kilátásokkal kezdte meg ügyvédi gyakorlatát Tornalján, a társas élet kedvelt alakja lett, boldog házas életet élt. Halála széles körökben kelt őszinte részvétet.

Kegyelet. A helybeli izr. hitközség számos tagja mult vasárnap délelőtt 11 órakor testületileg kivonult a zsidó temetőbe az elhunyt Singer S. Leo főrabbi sírjához, mely felett Singer Rezső kerül. főrabbi mély érzéstől áthatott, emelkedett szellemű beszédet mondott. Másnap, hétfőn kezdődött a zsidók új évi ünnepe s a két napig tartott ünnep alatt a zsidók áhitatba merülve imádkoztak királyunkért, a hazáért s dicsőségünkért és békességünkért harczoló fegyvereink diadaláért. Megható volt Singer Rezső főrabbi kedden délelőtt mondott gyönyörű magyar ünnepi szónoklata, melyet a hívek mélyen megilletődve, feszült figyelemmel hallgattak. Megemlítjük, hogy a mai nehéz időkben való áldozatkészség és kegyeletés érzés jeléül a szerdai legnagyobb ünnepen, a böjtnap előtti szombaton izraelita kereskedő polgártársaink üzletüket zárva tartották. — Méltán dicsérjük meg még e helyen a hitközség vezetését, hogy végre kitartározta és csinosan kifejtette a már igen-igen rozoga kinézésű templomot.

Nyugtázás. A napokban a nyustya-likéri tanítóegyesület 19 kor. 76 fillért küldött hozzáunk; ez az összeg Harzer Sándor igazgatótanító temetésekor koszorura gyűlt össze, de ők beküldték a Vörös-Kereszt egyesület céljaira. Átadtuk Matolcsy Pál igazgatóhoz, a helybeli vörös-kereszt egyesület pénztárosához. — *Ezzel kapcsolatban fölhevjuk a közönséget, hogy koszoruk, névnapj váltáságok díjait az idén sziveskedjenek ilyen hazafias célra följárulani.*

Sebesültjeink. A városunkba két transporttal szállított 156 sebesült gyógyulása — hála a gondos, szakszerű kezelésnek és kitűnő ápolásnak, rohamosan halad előre, úgy, hogy e héten a kórházból a 70 sebesült közül 34, a Vörös-kereszt tamásfalai kiegészítő kórházából 70 közül 37, a méntelep kiegészítő kórház 15 sebesültje közül 11 bocsátattatott el, legnagyobb részét meggyógyulva. A második transporttal a köz-kórházba érkezett sebesültek közül több a súlyosan sértült, mint az előbbi szállítmányban volt. Ezek ellátása is mintaszerű, s a közönség állandóan érdeklődik irántuk; csoportokba összeállva, kitűnő ebéddel, vacsorával vendégelik meg, ellátják szivarral, cigarettával, az önkéntes ápolónők pedig serényen közreműködnek a kötések változtatásánál. A Vörös-kereszt egyelet megbízottja: ifj. Kubinyi Géza országos képviselő folyó hó 24-én délelőtt meglátogatta az összes itt elhelyezett sebesülteket, mindegyik állapotára iránt élenként érdeklődött; a köz-kórházban az orvosok kalauzolása mellett járta be az osztályokat, s mindenik sérülthöz volt kérdése s biztató, vigasztaló szava. Alig távozott a megbízott a köz-kórházból és ment a méntelepi kiegészítő kórházba, csakhamar megjelent a köz-kórházban Kubinyi Géza főispán s szintén bejárta a kórtermeket — mindegyik sebesült hógyléte és kívánsága iránt érdeklődve, jóleső szavakkal vigasztalta és biztatta őket. Az egyik kórteremben elhelyezett intelligens katonák egyik budapesti német lapban elismerésüket és halás, meleg köszönetüket fejezték ki a kórház vezetőorvosainak a gondos és kiváló kezelésért, továbbá az ápolónőknek gyöngéd bánásmódjukért, s Rimaszombat város közönségének az

érkezéskor és a kórházban tartózkodás idején tanúsított áldozatkészségeért és figyelmes gondoskodásáért. — Ugy volt, hogy folyó hó 25—26-án újabb transport érkezik 60—70 sebesülttel Losoncra, hogy a létszám a kiegészítő kórházakban kiegészítést nyerjen, azonban folyó hó 25-én nyert újabb értesítés szerint a szállítás egyelőre szünetel a fellépett betegségek miatt.

Megégett gyermek. A Rimócza község melletti u. n. Hámor telepen az egy éves kis Juricza Ilonát magára hagyta az anyja s rövid időre a kertbe kiment. Visszatérve megrémülve látta, hogy a kis leány lángokban áll. A tüzhelynél a kis gyermek ruhája lángot fogott s oly súlyos égési sebeket szenvedett a szerencsétlen leányka, hogy meghalt. Az esetet bejelentették a bíróságnak s folyó hó 21-ikén dr. Musotter Miklós vizsgálóbíró dr. Zehery István kir. törvényszéki és fogházorvossal és dr. Honéczy Gyula körorvossal kiszállott s a hulla felboncoltatott. A gondatlan anya ellen az eljárás megindult.

A Rimaszombati Takarékpénztár betéteket most is elfogad méltányos kamattal való gyümölcsöztetés végett és a jelenleg elhelyezett tőkéből minden felmondás nélkül azonnal teljesít visszafizetéseket.

Prém a katonáknak. Felkértek a következő sorok közlésére: Vitéz katonáinknak, főként az északon harczolóknak az eddigin kívül csakhamar egy új ellenséggel, az északi hideggel fog kelleni szembezállaniok, e küzdelem szintoly erős lesz, mint az ellenséggel való harcz, de ebben az íthonmaradottak is részt vehetnek, segíthetnek, épp ezért az áldozatkészségnek már is annyi jelét tanúsított magyar társadalomhoz fordulunk. A hadsereg jól el van látva, de mivel az éltető melegből soha sem lehet elég, ezennel felkérjük a közönséget, hogy a mi nélkülözhető új vagy ócska prémes holmija van, azt katonáink számára küldje be a hadsegélyző hivatalhoz Budapest, IV., Váci-utca 38. E küldemény csomagokat a posta teljesen díjtalanul szállítja. Bundát, karmantyut, bekecsét, sipkát, keztyűt, prém gallért stb. A hadsegélyző hivatal mindent szívesen fogad és a szükséghez képest felhasznál, átdolgoztat; ez a jó szívektől jövő jó meleg ajándék lesz vitézeinknek a legkedvesebb.

Hadiadó eszméje. Nemes Marcell kir. tan. a miniszterelnökhöz beadványt intézett, melynek másolatát lapunknak is megküldte. A beadványban azt indítványozza, hogy: vessen ki a törvényhozás egyszer megállapítandó és kivetendő rendkívüli hadi segélyadót, mely a vagyoni, illetve kereseti viszonyok mértékéhez képest rovassék ki az ország minden olyan 20 éven felüli férfi lakosára, a ki a háboru folyamán katonai szolgálatot nem teljesít. Az egyszerűsmindenkorra szóló adó 10 koronától 5000 koronáig terjedne s esetleg megállapítandó több éves részletekben volna fizethető.

Jóteknony teaszedés. Ilyent is hozott a háborus világ. A szederbokrok levele meglehetősen jól pótolja a teát, azért a katonák részére gyűjtenek sok métermázsát, mert a mai világban ennyi valódi teát bajos volna beszerezni. A szederbokor leveleket a közoktatási miniszter felhívására a tanulók gyűjtik. Ebből a célból tegnap és tegnapelőtt a polgári leányiskola és az elemi iskolák növendékei kirándultak tanáraik vezetése alatt és jó sok teát gyűjtöttek. A jövő héten, mint értesülünk, a főgimnázium is rendez növendékeivel ilyen jóteknony teagyűjtő kirándulást.

MEGÉRKEZTEK az őszi és téli kalapmodellek, felöltő-ujdonságok, gyermek-köpenyek, remekszabású kosztümök és szörme-különlegességek a

FISCHER BERTA női divattermébe.

Nem kell pénz a katonáknak. A „Magyarország”-ból vesszük át e megiszivleendő sorokat: Nagyváradról írják a Magyar Tudósítónak: Egy nagyváradi századostól érdekes levél érkezett a napokban családjához, amelyből a közönséget érdeklő részeket a család közlésre bocsátotta egy nagyváradi lapnak. „A legénység hozzátartozóit — írja a százados — fel kellene szólítani, hogy a háboruban lévő katonáknak otthonról csak jó híreket küldjenek, szomorúakkal ne zaklassák, mert ezzel tompítják a máskülönbben kitűnő szellemet. Pénzt

egyáltalán ne küldjenek, mert a katona duskál a pénzben és az élelemben. Ha a hadműveletek alatt egy-két napig gyengébb is a koszt, ami természetes, később annál inkább kipótolják. Háromszázhat emberem számára naponta átlag 170—185 kilogramm nyers húst kapok, főzeléket, rizst, babot stb. nem is győzzük elfőzni. A tábori konyha kitünően bevált s jobban lehet az ételeket elkészíteni, mint otthon a laktanyában. Az ilyen dusan táplált ember azután két-három operációs napot, hol nehéz a pótlás, könnyen kibír, ha nála van a húskonzerv, kenyér és kávé konzerv. Ez a tény. Hogy sebesültek panaszkodnak, hogy két napig csak szilvából táplálkoztak, az is tény, de ha szilva se lett volna, akkor se lett volna baj, mert általában tul vagyunk táplálva. Később kétszeresen jóllakhatunk. Kérem tehát szíves közbenjárásokat, hogy csak semmi pénz és semmi szomorú hírt otthonról." Magunk részéről mind a két megjegyzésnek helyt és igazat adunk, mert példa van előttünk, hogy úgy van. Ugyanis több helybeli polgártársunk még haza is juttatott pénzt, nem hogy kérne. A rossz hírek irásától meg jó, ha szigorúan őrizkedik mindenki, mert az az egyének sem használ, a köznek meg végzetesen árthat.

Vörös-Kereszt diszjelvények. Őfelsége a vörös-kereszt körül szerzett érdemek elismerésére diszjelvényt, illetőleg diszérmet alapított. A vörös kereszt országos elnöke felkéri mindazokat, kik a diszjelvényekre és érdemekre igényt tartanak, hogy mentül nagyobb számban folyadjanak annak adományozásáért. A diszjelvények és érdemekért bizonyos összegek lesznek fizetendők a vörös-kereszt javára. Az erre vonatkozó szabályok megtekinthetők az itteni vörös-kereszt fiókegyesület elnökségénél és az alispáni hivatalnál a vm. II. főjegyzőnél.

Harczi induló. Olman Lajos várgedei lakos, aki csak nem régen egy kedves népsziművet irt, amelyet hatásosan elő is adtak a várgedei műkedvelők, most a déli harcztéren van és nemcsak karddal szolgálja hazáját, hanem tollal is, amennyiben az alább olvasható harczi indulót szerzette, amit már is lelkesen harsognak a szerző, vitéz őrmester bajtársai. A harczi induló: „Piros zászlónk, vörös zászlónk fujdogálja a szellő” dallamára énekeltek:

Fennen lobog, büszkén lobog a mi harczi lobogónk,
Fel-felhangzik, büszkén harsog lelkesítő riadónk.
Csak előre, a jó Isten van velünk,
Összetörjük gőgös, büszke ellenünk.

Bátran megyünk, büszkén megyünk előre a csatába,
Fut az ellen, tör az ellen, hős seregünk nyomába.
Jó királyunk megáldotta seregét,
Hír, dicsőség koszorúzza szent fejét.

Fel a zászlót, fel a zászlót, hadd lobogjon magasan,
Utánna hát, előre hát jó bajtársak szorosan.
Édes hazánk nem törli le ellenség,
Állni fog az, élni fog az örökké.

Esküdtszéki főtárgyalás. Október hó 5-én lesz a helybeli kir. törvényszéknél az esküdtszéki főtárgyalás, melyre a következő esküdtek sorsoltattak ki: Gocso János, Fülöp Benjamin, Matolcsy Pál, V. Oros János, Pitta Lipót, dr. Cziner Miksa, Birnstingel Aurél, Kemény Lajos, Setina János, Ladós András, Chalupka János, id. Andrik András, Béki János, Benyó László, Bencez Samu, Povázsay Endre, Fekete Pál, Dudás József, Lőrincz István, Szoyka Pál, Szepesházi Kálmán, Turóczy Miklós, Müller Vilmos, Palecsko Lajos, Eperjessy József, Hegedüs József, Kovács Pál, Kiss Károly, dr. Institórisz Endre, Czirbesz József, rendes és Rakottyay Danó, Nagy Sámuel, Nyerges János, Letkovics Ferencz, id. Lévy István, Lang Vilmos, Ivanyik György, Kálmán János, Lovass Árpád, Hecks Bertalan pótesküdték. — Polyák Anna és Bartosik Mihályné ügye kerül ez alkalommal főtárgyalásra ismét, mert már májusban tárgyalattott, de elnapoltatott a főtárgyalás.

A téli óvó ruhadarabok kötéséhez szükséges pamutot az országos hadsegélyző bizottság beszerzési áron bocsátja a hősapkákat, térd- és csuklóvédőket kötő dolgozó nők rendelkezésére. Akik ilyen pamutra reflektálnak, jelentsék be ebbeli szükségletüket a várm. főispáni hivatalnál. A pamut kétféle minőségben kapható: a finom, simulékony és meleg pamut ára 10 kor., a középfinom, bolyhosabb ára 7 kor. kilogrammonként.

Bűnös szülésznő. Baráttelkén folyó évi május 31-én *Hrivnák Jánosné* szülésznő *Melisko Jánosné* szülönőnél olyan beavatkozást végzett, hogy az asszony elvérzett annyival inkább, mert a szülésznő nem gondoskodott orvosi segélyről. A helybeli kir. törvényszék folyó hó 25-én *Kolbay Sándor* elnöklésével tartott főtárgyaláson *Lehoczky Márton* kir. ügyész vádbeszéde után *Hrivnák Jánosné* emberölés vétsége miatt 1 havi fogházra és 10 korona pénzbüntetésre ítélte jogerősen, azonban a novella értelmében a végrehajtást felfüggesztette.

A Gömörmegyei Nép- és Iparbank a moratorium tartama alatt is elfogad előnyös kamatozás mellett betéteket s azokat, míg a moratorium tart, 2000 koronáig azonnal, 10000 koronáig 5 napi és 10000 koronán felül 10 napi felmondásra fizeti vissza.

Élelmiszerek ára. A m. kir. belügyminiszter rendeletet adott ki, melyben felhívja a törvényhatóságokat arra, hogy az élelmiszerek hatósági szabályozása esetén, — az elárúsítók és vállalkozók érdekeinek lehető megvédelmezése érdekében, — az illetékes Kereskedelmi és Iparkamara szakvéleményét kérjék ki s mindannyiszor, mikor az árak vagy díjak túlzott magassága tekintetében kételyeik vannak, ott ahol a Kereskedelmi és Iparkamarának székhelye van, forduljanak az I. foku büntető bírák véleményé végett a Kereskedelmi és Iparkamarához és az ítélethez mérlegeljék a Kamara véleményét lelkiismeretes gondossággal. — Ott a hol nincs kamarai székhely helyben, hozza meg az I. foku rendőri büntető bíró ítéletét legjobb belátása szerint, felebezés esetében azonban a II. foku rendőri büntető bíró kérje ki az illetékes Kamara véleményét mindannyiszor, valahányszor az árkialakulás bonyolultabb vagy a megállapítás szakismeretet feltételez és általában, ha az ár vagy díjszabás aránytalan magassága tekintetében kételye van.

Kerékpártolvaj. Vajgel András Osgyánban múlt év december 22-én éjjel *Siroky István* faskamrájából egy 200 korona értékű kerékpárt ellopott. A helybeli kir. törvényszék f. hó 25-ikén tartott főtárgyaláson 2 havi fogházra, egy évi hivatalvesztésre ítélte a kerékpártolvajt. A büntetésből 21 nap kitöltöttnek vétetett. — Ugyanakkor ítélte el jogerősen 14 napi fogházra a törvényszék *Virág Lászlónét*, ki f. évi június 28 án Osgyánba *Ferencsik János* zárt lakásába bemászott s ott élelmiszereket lopott.

Legujabb!

BERLIN, szept. 26. A nagy főhadiszállás jelenti szeptember 25-én este 9 órakor: A hadműveletek folytatására jobbszárnyunk legszélén újabb harcokra vezetett, melyekben eddig döntés nincs, a középben mindkét fél egyes előretöréseit kivéve, semmi sem történt. A Verduntól délre lévő első záróerőd *Camps des Romaine Saint-Micheil* mellett elesett, a von der Toun bajorezred az erőd ormaira a német zászlót kitűzte, csapataink ott a Maast átlépték. Különben sem nyugaton, sem keleten semmiféle változás nincs.

BERLIN, szept. 26. A lapok jelentik, hogy a fehér zászló durva megsértésével a francziák három parlamentairet, a kik automobilon közeltek egy városhoz, hogy azt megadásra szólítsák fel elfogtak; a három tiszt, akiket egész Berlin ismer a következő: *Armin* gárdalovaszredbeli őrnagy, *Weiner* százados, főparancsnoksági adjutáns és *Sleving*, a berlini udvari színház ismert tagja. Az, a ki a tiszteket a mint a jelentés megtételére visszküldendő lovas kísérte, hír szerint a három elfogott tisztet arra kényszerítették, hogy gyalog marsirozzanak Párisba. Sorsukról megbízható értesüléseket eddig minden igyekezet ellenére nem tudtak szerezni.

GENF, szept. 25. Francia értesülés szerint a németek eddig elfoglalt francia és belga városokra összesen kétszázötvenegy millió frank hadisarczot vetettek ki. Ennek eddig tizedrésze folyt be.

Közli a miniszterelnökség sajtóosztálya.

CSARNOK.

A kraszniki trombitás.

Sikolt a kürt, ágyu dörren,
Egy vitézre száz az ellen.
— Vigyázz fiam, elő, rajta,
A trombitát fujd rohamra.

S villan a kard megy a század,
A nyomába felhő támad;
Felhő támad porbul, vérbül
Szerte elhullt ellenségből...

— Vigyázz fiam, hova késsel!
S a vitéz már alig lépdel.
— Hadnagy uram, a trombitám,
Nem tudom mért, nem a hibám...
— Fujjad fiam, rajta, rajta!
Hull az ellen jobbra balra.
Fujjad, fiam, csak egy perczre,
Diadalra, győzelemre.

S rival körül a haláldal...
S a vitéz a trombitával
Leroskad a piros útra
S hűlő ajkkal egyre fújja.

A magyar huszár.

Láttatok-e már pusztai szelet,
Amint sivítva nyargal a mezőn
Elszabadulva nyílt róna felett
Amint söpri, mi elejibe jön;

Háborgó égen villámot, amely
A felhők között bűgva áthat
S a ködült völgybe dörögve dönti le
A gránitvilág kevély Ormait:

Úgy tör előre a dicső sereg;
Villám a kardja, lova fergeteg.
Elborul az ég, ahol átrohan
S a róna háta nyögve megremeg.

Ront, dül s nyomában véreső zuhog...
Buján áztatni az ősi ugart;
Rettegi nevét az ellen hada,
Mint a bosszuló sújtó égi kart.

Keresztet vet a kozák a láttán,
A „vörös ördög” ahol megjelen,
Az orosz anyák gyermekeiket
Velük ijesztik álmos éjjelen.

Pedig, ha otthon ugarát törli,
Mint a szivárvány zivatar után,
Mint a nevető májusi égbolt
Derűs arczával olyan a huszár.

Éji szellő.

Valahol a havas alól
Tárogató panasza szól.
El-elkapja az éj szele,
Valakinek a lelke is
Elszáll vele.

Mint az égen a sok csillag,
Az őrüzek úgy csillognak;
Körülöttük bús vitézek
A parázsba hallgatagon,
Hosszan néznek.

A Tiszánál sík a róna,
Ott most nyit az őszi rózsza,
A rózsák közt a mély csendben
Egy-egy szellő: egy-egy sóhaj
Meg-megrebben...

Be-bezörget az ablakon:
Ébren vagy-e szép angyalom?
S a csendesen álmodóra
Rálehel az éji szellő
Titkos csókja...

Telek A. Sándor.

Fel hát testvérek!

Édes magyar hazánknak
Egységét dulni szét,
Vágyik, — az Isten verje —
Hitvány balkáni nép.

„Nagy-Szerbia” az álma,
Orosz a mestere,
És mesteréhez hiven
Pokolgép fegyvere.

Nem szent előtte semmi
Nincs érző kebele,
Csak vérben gázol egyre,
Gyilkolni eleme.

Türtünk. — De a mióta
Orozva megölték
Trónunk dicső utódját
És drága hitvesét:

A türelemnek vége,
Csordultig a pohár,
Mert ha még tovább türtünk
Elsöpör majd az ár.

Fel hát testvérek! Rajta!
A boszú édes ott,
Kiirtani végképen,
E kutya fajzatot!

Ne lásson többé napot
Közülök senki sem,
Ne maradjon belőlük,
Még hirmondónak sem!

Hol a hadsereg java,
Orgyilkosokból áll,
Átok az olyan népre,
És százszoros halál!

K. Gy.

A sebesülteknek.

Lukács Gézához begyűlt ágy és fehérneműkből eddig a következő kórházaknak az alábbi mennyiség lett kiszolgáltatva:

Rimatamásfalai kórházhoz 100 lepedő.

Jolsvai kórházhoz 50 lepedő, 100 ing, 100 alsónadrág, 100 zsebkendő, 20 fécslő, 30 karkötő.

A gömörmegyei közpórházhoz 58 nagy párna, 82 kis párna, 34 lepedő, 32 ing, 32 alsónadrág, 48 zsebkendő, 12 harisnya, 64 törülköző, 6 fécslő, 3 takaró, 6 abrosz, 6 sebkötő, 2 dunnahuzat, 114 párnahuzat.

Rozsnyói kórházaknak 218 párnahuzat, 159 kis párna, 25 nagypárna, 74 ágylepedő, 149 ing, 149 alsónadrág, 100 zsebkendő, 36 harisnya, 149 törülköző, 42 fécslő, 64 karkötő.

Ezen alkalommal nem mulaszthatom el, hogy köszönetet ne mondjak Baksay Dezsőné, Lengyel Ivánné, Wuffka Ernőné, özv. Ragályi Gézáné, Vajda Pálné, Vajda Lalika, Okolicsányi Jánosné, Czinke Istvánné, Kandler Betti, Desseffy Gizike és Paula urnóknak, kik buzgólkodásukkal lehetővé tették, hogy a felsorolt fehérneműket teljesen jó karban küldhettük rendeltetési helyükre. Lukács Gézáné.

Lukács Gézáné alispánné kezeihez ujabban a következő adományok érkeztek, melyeknek vételét e helyen nyugtázza:

Pál Jánosné Nyustya 1 párna, 2 törülköző, 2 huzat, 1 ing.

A dusaiak adománya Keisler Agla buzgólkodása folytán: 11 kor. készpénz, 20 párna, 3 lepedő, 4 ing, 2 alsónadrág.

Simonffy Pálné adománya 4 párna, 10 huzat. Mihalovics Gyula Özörény 1 láda ágynemű. Reizinger Andrásné Rimapálfala 4 párna.

Id. Bábonyi Tóth Józsefné Rimaszombat 4 meleg alsó-ruha.

Gömörpanyiti előjáróság 21 párna, 1 lepedő, 1 törülköző.

Madarassy Zoltán körjegyző utján Beje község gyűjtése 66 párna.

Dr. Löcherer Tamásné 7 pár érmelegítő.

Ragály községből 71 drb. helyi fejpárnácskát, 1 lepedőt és 4 törülközőt.

Imola községből 38 helyi fejpárnácskát, 16 lepedőt (illetve 4 lepedőt, mert 12-be a párnácskák vannak pakolva), 38 avult törülközőt, 14 avult inget, 4 avult alsónadrágot, 3 avult zsebkendőt.

Kánó községből 40 helyi fejpárnácskát és 19 avult fehérneműt.

Trizs községből 24 helyi fejpárnácskát és 1 kis csomó kötöző rongyot.

Zubogy községből 85 helyi fejpárnácskát, 21 lepedőt, 2 párnahuzatot, 40 inget, 23 alsónadrágot, 5 zsebkendőt, 57 törülközőt, 6 kötöző ruhát.

Balogiványi lelkes lakosságának adománya: Szarvas Károlyné 2, Csótó Gézáné 1, Nagy Miklósné felső 2, Csomós Jánosné ifju 1, Fejes

Jánosné felső 1, Csótó Miklósné kerti 2, Fejes Boldizsárné 2, Tóth Miklósné idősb 2, Fejes Lajosné 2, Fejes Jánosné alsó 2, Csótó Bálintné 2, Nagy Boldizsárné 1, Nagy Mihályné 1, Fejes Miklósné idősb 1, Fejes Jánosné felső ifju 1, Nagy Barnáné 1, Balyo Béláné 2, Fejes Józsefné 2, Csótó Jánosné 1, Csótó Zoltánné 1, Nagy Miklósné g. 1, Csomós Gézáné 2, Balyo Zoltánné 1, Szarvas Sándorné 1, Nagy Árpádné 1, Fejes Miklósné ifju 1, Fejes Béláné 1, Szarvas Árpádné 1, Szarvas Gyuláné 1, Nagy Jánosné b. 1, Szarvas Jánosné 1, Csótó Istvánné felső ifju 2, Nagy Károlyné 1, Csótó Péterné 1, Nagy Jánosné felső 1, Csótó Józsefné felső 1, Nagy Péterné 1, Csótó Jánosné pásti 2, Pósa Lászlóné 2, Pósa Lajos 2, Árvai Gyuláné 2, Tóth Jánosné 1, Csomós Istvánné 2, Csótó Béláné 2, Csótó Józsefné alsó 2, Csótó István felső 2, Balyo Árpádné 2, Csótó Andrásné 1, Balyo Kálmánné 2, Nagy Miklósné mari 2, Csótó Istvánné alsó 4, Nagy Béláné m. 2, Tóth Péterné 1, Fejes Mihályné 1, özv. Nagy Jánosné 1, Nagy Sándorné 1, Csótó Pálné 2, Molnár Irma 2, Csótó Józsefné 1, Szepesi Miklósné 1, Balyo Jánosné 2, Nagy Jánosné 1, Szepesi Jánosné 2, Oros Istvánné 1, Fejes Jónásné 2, Varga Mária 2 darab fehérnemű.

Zádorháza hazafias lakossága: Rajner János Istvánné 7, Csótó Gézáné 1, Babik Miklósné 2, Bettes Miklósné 1, Bettes Imréné 2, Bettes Bódiné 1, Bettes Lászlóné 2, J. Bettes János 3, Bettes Károlyné 2, Balyo Miklósné 2, Szelezcki Gáborné 1, Csenyizi Pálné 2, Bettes Antalné 7, Bettes Adolfiné 1, Boros Klárka 2, Lenkey Lajosné 2, Dávid Józsefné 2, Bettes Gusztávné 2, Bettes Józsefné 4, Ragályi Antalné 1, Bettes Andrásné 2, Babik Andrásné 1, Bettes Barnáné 2, Bettes Istvánné 2, Bettes Ráfaelné 1, Bettes Jánosné 1, Bettes Béláné 3 darab ruhaneműt. Összesen 59 inget és lábravalót adakoztak a sebesültek javára.

Csótó község hazafias közönsége sebesülteink részére a községben adományozott: 13 párnát, 18 inget, 15 törülközőt, 1 abroszt, 1 párnahuzalt, 6 zsebkendőt, 3 alsó nadrágot, kapucskát s rongynak való vászoneműt.

Szűtor községben adakoztak: Béki Jánosné ref. lelkészné 1 párna, 2 lábravaló, 1 lepedő és 1 ing, Bódi Ambrusné 1 lepedő és 1 ing, Bolobás Jánosné 1 párna, Bódi Jánosné alsó 1 párna, Bacso Ambrusné 1 párna, Tamás Mihályné 1 párna és 1 ing, Balog Péterné 1 párna, Bódi Pálné 1 párna, 2 ing, 2 lábravaló és 1 kendő, Figei Józsefné 1 párna, Bolobás Péterné 1 párna, Javarecki Istvánné 1 párna, Csótó Józsefné 1 lepedő, Polonkai Istvánné 1 párna, Bala Józsefné 1 párna, Kósik Istvánné 1 párna, Szabó Istvánné 2 kendő, Figei Jánosné felső 1 párna, Pap Pálné 1 párna, ifj. Mészáros Jánosné 1 párna, Csótó Béláné 1 párna, Perjesi Ambrusné 1 lepedő, Gáspár Istvánné 1 lepedő és 1 lábravaló, Figei Jánosné alsó 1 párna.

Perjese községben adakoztak: Pásztor Mihályné 1 kis tollas párna, Csank Istvánné 1 kis tollas párna, Simon Balászné 1 kis tollas párna, Simon Pál petina 1 vászonlepedő, Bálint Gergelyné 1 vászonlepedő, Lovász Mihályné 1 vászonlepedő, Marton Gyuláné 2 kis tollpárna, 4 párnahaj, 1 ing, 1 alsónadrág, 6 kötözéshez való vászon, 6 kötöző szalag vászon, Péntek Pálné 1 vászonlepedő, 1 alsónadrág, ifj. Gorta Lovas Pálné 1 vászonlepedő, 1 ing, ifj. Varga Palcsó Pálné 1 alsónadrág, Varga Lajosné 1 lepedő, Poszuk István 1 alsónadrág, 1 ing, Zsámbok Istvánné 1 ing, 1 alsónadrág, Lénárt Bálintné 1 kis párna, Pásztor Pálné 2 kis párna, Lénárt Józsefné 1 alsónadrág, 1 ing, Péntek Miklósné 1 párna, 1 lepedő, 1 ing, 1 alsónadrág, ifj. Simon Pálné két pár fehér ruha, Gorta Andrásné 3 darab fehér ruha, Schwartz Mórné 1 pár fehér ruha, Lénárt Lajosné 2 alsónadrág, ifj. Kovács Pálné 1 párna, 1 pár ruha, Kovács Pálné 1 pár új ruha, Simon Istvánné 1 párna, Simon Ambrusné 1 meleg ing, 1 alsónadrág.

Adományok a Vörös-kereszt egy-let részére.

Az elmúlt héten ismételtén gazdagon nyilatkozott meg társadalmunk hazafias áldozatkész-

sége a helybeli vörös-kereszt egyesület részére juttatott adományokkal:

Pénzadományok. Sailer Károlyné Likér 50 k. Dr. Musotter Miklósné 20 k. Lévai Irmuska gyűjtése 20 k. Jéney Rudolfiné 1 k. Jéney Józsefné 30 f. Rimamurányi vasmű r. t. rimavölgyi felügyelői és munkásainak olvasóköre Nyustya 100 kor. Harczer Sándor igazg. tanító temetése alkalmával Nyustyan koszorura összegyűlt 19 k. 76 fillér. — Becske Bálint és Kovács Albertné gyűjtése Jánosi községben: Becske Bálint és neje 20, Ruzskay Gyula 20, Varga Endre 20, Varga Endréné 10, Kovács Albert 10, Balázs István 5, Postahivatal 5, Pálkovács Pál 5, Gotthilf Jakab 5, Gelbei Antal 2, Csobo István 2, Turóczy István 2, Sándor István 2, Huszti István 2, Zajacz Andrásné 2, Holzeiter Jakab 1, Molnár József presbiter 1, Bodnár Julianna 1, Bódi Miklós 1, Gönczi Andrásné 1 korona, Boros János 60 fillér, Tóth János 60 fillér.

Természetbeliek. Becske Bálint és Kovács Albertné gyűjtése Jánosi község lakosságától: 16 hect. burgonya, 225 l. bab, 236 liter buza (lisztül), 2 kgr. szalonna, 2 1/2 kgr. zsír, 2 szál füstölt kolbász, 5 liter mák, 260 drb. tojás, melynek nagyobb részét — mintegy 200 darabot — az iskolás gyermekek hordtak össze.

Pongó Zsuzsika gyűjtése Jéne községben: 7 zsák burgonya, 1 és fél zsák bab, 11 és fél liter mák, 1 liter lencse, 12 és fél liter borsó, 34 törülköző, 17 ing, 10 lepedő, 7 zsebkendő, 12 lábravaló, 4 pár harisnya; adakoztak: Sáfárány Józsefné, Sallay Józsefné, Jéney Dénesné, Vincze Miklósné, Vas Józsefné, Árvai Julianna, Jéney Béláné, Kövi Bertalanné, Kollát Lászlóné, Nagy Teréz, ifj. Vincze Zsigmondné, Ország Józsefné, Csótó Gyuláné, Pogonyi Lajosné, Vincze Zsigmondné, alsó Jénei Józsefné, Sallai Lajosné, Árvai Józsefné, Jéney Amália, özv. Jéney Ráfaelné Andorkó Mária, Csótó Kálmánné, Vincze Jánosné, ifj. Buzás Jánosné, id. Jéney Józsefné, ifj. Jéney Józsefné, Gibrák Jánosné, özv. Buzás Jánosné, Küböli Jánosné, Putnoki Lászlóné, Verdon Józsefné, Czikó Miklósné, Tar Andrásné, Jénei Zsigmondné, Jénei Gedeonné, Jénei Ráfaelné, Jénei Rudolfiné, özv. Jénei Jánosné, Csernok Dánielné, Jénei Tamásné, Rákossy Andrásné, Tergács Jánosné, Rákossy Pálné, Jénei Demeterné, Pongó Károlyné, Kucsera Józsefné, özv. Jénei Istvánné, Kisgergely Barnáné, Forgón Béláné, Forgón Ignáczné, özv. Vincze Mária, ifj. Jénei Istvánné, Jénei Andrásné, Ujpál Józsefné és Schwarcz Józsefné.

Fehér Miklós plébános gyűjtése Várgedén: 31 darab kis párna, 36 darab huzattal.

Özv. Konyha Kálmánné gyűjtése Uzapanyiton: Hacs Andrásné 1 ing, 1 abrosz, Fodor Istvánné külső 1 lepedő, Bárti Demeter 3 ing, Hacs Istvánné külső 1 lepedő, 1 lábravaló, Hacs Jánosné 1 lepedő, 3 ing, Fodor Sándorné 1 lepedő, ifj. Keller Jánosné 2 lepedő, 1 törülköző, Ibo Jánosné 2 lepedő, 1 ing, 1 törülköző, Kis Lajosné 1 lepedő, 2 ing, Király Demeter Jánosné 2 lepedő, Turós Istvánné belső 1 dunna, 1 abrosz.

Rimócán: Janik Pál 1 párna, 2 törülköző. Mihály András 1 párna huzattal. Pleva Pálné 2 törülköző. özv. Gyurove Jánosné 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző. Gyurove Pál 1 párna, 1 törülköző. Gyurove Mária 1 párna, 1 lepedő, Antal Szabina 1 párna. Jambriich András egy lepedő. Novák József 1 párna, 1 törülköző. Szoljár Pál 1 párna, 1 törülköző. Szoljár Julianna 2 törülköző. Potocko Györgyné 1 párna, 1 lepedő, 2 törülköző, 2 zsebkendő. Bakos Ilona 1 lepedő. Huszár András 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző, 2 zsebkendő. Janik Pál 1 lábravaló. Gyurove Pál 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző. Huszár Julianna 2 lepedő, 1 lábravaló. Veisz József 1 párna, 1 lepedő, 1 ing, 1 lábravaló. Szabó Julianna 1 párna 2 törülköző. Bus Szabina 1 párna. Filyó Mihályné 1 lepedő, 1 törülköző, 2 ing, 1 zsebkendő, Gerbos Pálné 1 törülköző. Kovács Szabina 1 párna, 2 törülköző, 1 huzat. Potockó Andrásné 1 lepedő. Potockó Mária 1 lepedő. Szoljár János 1 párna, 1 lepedő, 1 ing, 1 lábravaló. Mihály Zsuzsanna Meszjárik 1 lepedő. Jambrik Mária 1 lepedő. Petrus Pál 1 párna, 1 törülköző. Jankovics Mihály 1 párna, 1 huzat. Antal András 1 le-

pedő. Adám György 1 párna. Szoljár Mihályné 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző, Antal Pál egy párna, 2 lepedő. Facskó Pál 1 lepedő, 1 lábravaló. Gerbos Mihályné 1 párna, 1 törülköző. Rusznák Pálné 1 párna. Antal János 1 lepedő. Gerbos Dániel 1 párna, 1 törülköző. Rel János 1 párna, 1 törülköző. Drazdik András 1 lepedő. Pleva Györgyné 1 párna, 1 huzat.

Rimaszaluzsányon: Benyó Mihályné 3 párna, 2 huzat, 2 lepedő. Varga Jánosné 1 párna, 2 törülköző, 1 ing. Lamás Jánosné 1 párna, 7 alsónadrág. Jankovits Mihályné 1 párna. Klímó Jánosné 1 párna, 1 lepedő, 3 törülköző. Pális Pálné 1 párna. Volovjár Pálné 1 párna, 1 huzat. Csepkó Pálné 1 párna. Jankovits Jánosné 1 párna, 1 lepedő. Lamos Andrásné 1 párna, 1 törülköző, 1 ing. Sivanc Jánosné 1 párna, 2 ing. Pelik Pálné 1 párna, 1 lepedő, 3 ing, 1 huzat. özv. Szikora Pálné 1 lepedő. Csepkó Sámuelné 1 párna. Urbányi Jánosné 1 törülköző, 1 ing, 1 rongy. Berger Sándorné 1 lepedő, 3 törülköző, 2 rongy. Volovjár Jánosné 1 törülköző, 3 ing, 2 rongy. Kondásné 1 törülköző, 1 ing, 6 rongy.

Rimaszabadin: Maczove Pálné 1 párna, 1 lepedő, 1 huzat. Sobják Györgyné 1 törülköző. Ultisz Györgyné 1 ing. Lászkos Mihályné 1 törülköző. Kindrnaj Istvánné 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző, 2 huzat. Maczove Andrásné 1 lepedő, 1 törülköző. Zelyár Györgyné 1 lepedő. Antal Jánosné 1 lepedő, 1 törülköző. Loj Mártonné 2 törülköző. Palyove Jánosné 1 párna, 1 lepedő, 1 huzat. Ultisz Pálné 1 ing. Csordás Andrásné 1 lepedő. Palyove Pálné 1 ing. Solyák Pálné 1 törülköző, 1 ing. Filyo Pálné 1 párna, 1 lepedő, 1 törülköző, 2 huzat. Filyo Jánosné 1 lepedő, 1 törülköző. Balang Pálné 1 lepedő, 1 ing, 1 zsebkendő. Balang Lacik Pálné 1 lepedő. Id. Maczove Pálné 1 lepedő, 1 törülköző. Lászkos Pálné 1 törülköző. Blumenthal Árminné 1 lepedő, 2 törülköző, 2 huzat. Zsigó Kálmánné 1 párna, 1 törülköző, 2 huzat. Koszno Jánosné 1 párna, 1 ing, 1 zsebkendő. Málik Jánosné 1 törülköző.

Pribón: Ivag András 1 párna, 1 huzat, 2 törülköző. Ivan Mihályné 1 törülköző, 1 ing. Kovács Mária 1 törülköző. Ivan Jánosné 1 lepedő. Sztanó Jánosné 1 törülköző. Gányor Pálné 1 ing. Kovács Jánosné 1 lepedő. Ivan Andrásné 1 törülköző. Varga Jánosné 1 ing. Csach Jánosné 1 törülköző. Martincsek Jánosné 1 törülköző. Csach Pálné 1 párna, 1 huzat. Csach Pálné 1 törülköző. Vanécsik Istvánné 3 párna, 1 huzat. Noerdonszki Mihályné 1 lepedő. Svergó Jánosné 1 törülköző. Kaizer Bertalanné 1 párna, 3 törülköző, 1 huzat. Svergó Jánosné 1 törülköző.

Rimaszombatból adakoztak: Márkus Dezsőné 200 pogácsa, 50 sütemény, 1 üveg likőr, Fodor Jenőné 4 ing, 3 pár fuszekli, 2 párna, Tóth Árpádné 4 doboz cigaretta és sütemény, dr. Fornét Gyula 300 cigaretta, Geduly Géza 1 doboz cigaretta, Csintalan János és neje 1 doboz cigaretta, 17 szivar, 1 kosár alma, Heksch Bertalanné 1 kosár alma, Nagy Istvánné 28 tojás, dr. Musotter Miklósné 3 téli ing, 1 lábravaló, 17 fehér ing, András Lászlóné, 13 lábravaló, Adám Henrikné 3 téli ing, Knöpfler Viktorné 6 törülköző, 2 lepedő, 1 paplan, Emöky Adolfné 6 fehér ing, 6 lábravaló, dr. Ráróssy Gyula 2 pár fuszekli, 1 nagy kosár alma, 1 véka bab, Makovics Lajos 1 zsák krumpli, 1 őz, Holländer Lajosné 4 lábravaló, 1 ing, özv. Nagy Józsefné 6 hasmelegítő, Soós Irén 3 párna 14 huzattal, 30 zsebkendő, 4 lepedő 12 kapeza, 6 asztalkendő, 1 csomag kötözö rongy, Schweitzer Dezsőné 2 párna, 2 huzat, 5 ing, 3 alsóruha, 4 lepedő, 9 zsebkendő, özv. báró Luzénszky Henrikné (Osgyán) 4 zsák burgonya, 1 zsák bab, 1 zsák alma, 1 kosár paradicsom, özv. Kubinyi Sándorné (Várge) 10 párna 20 huzattal, 5 ing, 6 alsóruha, 1 lepedő, 6 kapeza, 6 konyha törölő.

Zachar Andrásné 2 tollpárna, 4 huzat, 3 törülköző. Hudiczus Ferenczné 2 párna, 4 huzat. Bodon Erzsébet 1 párna, 1 huzat, 3 lepedő, 1 paplanlepedő, 3 törülköző. Zeidner Bernátné 3 ing, 2 törülköző, 2 párna, 4 huzat, 1 lepedő. Czirbesz Józsefné (Felsőbalog) 6 párna 6 huzattal, 2 lepedő. Pillár Jánosné 1 kis tollpárna, 2 huzat, 1 lepedő, 1 paplanlepedő, 3 zsebkendő, 2 alsóruha, 3 törülköző. Putra Gizella 1 párna 2 huzattal. Hubay Bóláné 2 párna, 4 huzat, 1

kendő. Özv. Szabó Károlyné 1 nagy és 1 kis tollpárna 2 huzattal. Takács Jánosné (Nyustya) 12 ing, 1 alsó nadrág, 2 rongy. Gregor Károlyné 1 nagy párna huzattal, 5 alsóruha, 1 ing, 3 asztalkendő. Hámos Zoltánné 6 ing, 2 paplan, 2 párna. özv. Dickmann Ignáczné 12 ing, 15 zsebkendő, 6 alsónadrág, 12 nagy és 6 kis asztalkendő, 12 törülköző, 6 lepedő. Reiner Lajos vasuti raktárnok neje 2 párna huzattal, 4 ing, 6 zsebkendő. Sulik Andorné 1 párna 2 huzattal, 2 törülköző, 3 rongy. özv. Nagy Józsefné 5 párna, 12 törülköző, 5 ing, 10 párna-huzat, 1 lepedő. Csintalan Jánosné 6 párna 6 huzattal, 4 ing, 2 alsóruha, 2 lepedő, 3 nagy párnahuzat, 1 alsóruha, 4 törülköző, 10 zsebkendő. Csorba Piroska 2 párna 2 huzattal. dr. Lusztig Sándorné 5 alsónadrág, 3 alsó ing, 12 pár harisnya. Lusztig Farkasné (Osgyán) 6 párna 6 huzattal. Lovniczky Józsefné 1 párna 1 huzattal, 1 paplan huzattal, 1 ing, 1 alsóruha, 1 lepedő. Hámos Aladárné 4 mosdó tál, 4 éjjeli. Keiszler Árminné (Nyustya) 2 párna 4 huzattal, 3 alsónadrág, 6 zsebkendő. Steiner Félixné 2 párna 4 huzattal, 3 alsónadrág, 6 ing, 6 zsebkendő. dr. Stern Jakabné 2 párna 4 huzattal, 6 törülköző, 3 alsóruha. báró Fischer Arnoldné 15 drb. ing, 6 drb. zsebkendő, 6 drb. alsóruha. özv. Káposztás Józsefné 2 párna 2 huzattal, 3 paplanlepedő, 2 lepedő, 3 törülköző, 6 zsebkendő, 1 paplan. Ludvig Mária (Koháryháza) 1 lábdunna 2 huzattal, 6 törülköző, 4 lepedő, 2 paplanlepedő, 1 nagy dunnahaj, 3 párnahuzat. Braun Zsigmondné 6 törülköző, 10 asztalkendő, 10 alsóruha, 3 lepedő, 24 pár harisnya. Blumenthal Jakabné 1 párna 2 huzattal, 3 alsóruha. Reisz M. 3 párnahuzat, 2 téli sapka, 3 pár téli ketyű, 2 hősapka, 2 ing. Özv. Mészáros Kálmánné 2 kis párna 4 huzattal. Antal Györgyné 2 párna huzattal, 4 zsebkendő, 1 törülköző. dr. Krausz Gyuláné 1 paplan két huzattal, egy párna két huzattal, 1 pokrócz, 1 szalmapárna, 1 mosdó tál, 6 tányér, 3 törülköző, 4 pólya, 1 vaságy felszerelve. Gaál Emilné 6 törülköző, 8 zsebkendő, 8 ing, 4 lepedő. özv. Molnár Józsefné 12 ing. Grosz Jenőné (Zabar) 150 drb cigaretta, 20 drb cigarettos. Graizinger Géza (Gortva) 50 drb cigaretta. Dráveczky Kálmán plébános (Égyházasbást) 4 doboz dohány. Mészáros Anna (Ajnácskő) 3 párna hat huzattal, 6 törülköző, 4 alsóruha. Molnár Jánosné (Világospuszta) 1 párna két huzattal, 1 paplan 1 huzattal, 2 lepedő, 4 ing, 4 alsóruha, 3 pólya, 3 törölő, 7 rongy. Mispál Istvánné 3 ing, 2 ágybavaló filz, 2 lepedő, 4 kar- és nyakvédő, 2 hasmelegítő. özv. Bornemisza Istvánné (Bátka) 13 ing, 8 alsóruha, 1 abrosz, 1 törülköző, 4 párnahaj, 2 zsebkendő, 2 kis kendő, 13 lepedő, egy paplanlepedő és rongyok. (Folyt. köv.)

Vasuti menetrend.

Augusztus hó 31-én ismét változott a vasuti menetrend s részben helyreállított a régi forgalom, különösen a miskolcz-füleki, feled-tiszolczi, bánréve—dobsinai és a garami vonalon.

Budapesttel csak a 7 óra 45 perczkor este induló egy vonat nyer csatlakozást.

A feled—tiszolczi vonalon:

8111. sz. vonat ind. Tiszolczirol . . . 4 ó 21 p. reggel
8111. " " ér. Rszombatba 6 ó 20 p. " "
8111. " " ind. Rszombatból 6 ó 25 p. " "
8111. " " ér. Feledre . . . 6 ó 55 p. " "

Csatlakozást nyer: Miskolcz, Kassa, Fülek felé.

8142. sz. vonat ind. Feledről . . . 8 ó 59 p. d. e.
8142. " " ér. Rszombatba. 9 ó 32 p. " "
8142. " " ind. Rszombatból 9 ó 42 p. " "
8142. " " ér. Tiszolczi . . . 12 ó 03 p. d. u.

Ennek csatlakozásása van Miskolcz, Ózd és Dobsina felől.

8101. sz. vonat ind. Tiszolczirol . . . 12 ó 43 p. d. u.
8101. " " ér. Rszombatba. 2 ó 45 p. d. u.
8101. " " ind. Rszombatból 2 ó 54 p. d. u.
8101. " " ér. Feledre . . . 3 ó 22 p. d. u.

Csatlakozást nyer: Miskolcz, Dobsina, Ózd, Murány és Nagyszabos felé.

8112. sz. vonat ind. Feledről . . . 3 ó 51 p. d. u.
8112. " " ér. Rszombatba. 4 ó 24 p. d. u.
8112. " " ind. Rszombatból 4 ó 32 p. d. u.
8112. " " ér. Tiszolczi . . . 6 ó 47 p. este.

8143. sz. vonat ind. Tiszolczirol . . . 5 ó 21 p. d. u.
8143. " " ér. Rszombatba. 7 ó 40 p. este.
8143. " " ind. Rszombatból 7 ó 45 p. este.
8143. " " ér. Feledre . . . 8 ó 11 p. este.

Csatlakozást nyer Miskolcz, Fülek, Rutka felé.

8146. sz. vonat ind. Feledről . . . 10 ó 12 p. este.
8146. " " ér. Rszombatba. 10 ó 44 p. este.
8146. " " ind. Rszombatból 10 ó 46 p. este.
8146. " " ér. Tiszolczi . . . 12 ó 58 p. este.

Hatvan—Rutka között a 302, 303, 305, 306, 307, 308, 338, 339, 340, 370. sz. vonatok újból forgalomba helyeztetek, azonban Hatvan és Budapest között postavonatok közlekednek s ezért Budapestre most még csak a fentjelzett egy vonat nyer csatlakozást.

A rimaszombat—poltári vonalon:

6014. sz. vonat ind. Rszombatból 9 ó 50 p. d. e.
6014. " " ér. Poltárra . . . 11 ó 27 p. d. e.
6013. " " ind. Poltárról . . . 12 ó 00 p. d. e.
1013. " " ér. Rszombatba. 2 ó 05 p. d. u.
6016. " " ind. Rszombatból 6 ó 20 p. este.
6016. " " ér. Poltárra . . . 7 ó 57 p. este.
6011. " " ind. Poltárról . . . 5 ó 55 p. regg.
6011. " " ér. Rszombatba. 7 ó 30 p. regg.

A bánréve—dobsinai vonalon a 7611, 7614, 7641, 7601, 7604, 7612. sz. vonat, a bánréve—ózdí vonalon a 7902, 7903, 7904, 7905, 7906. és 7907. sz. vonatok, a pelsőcz—murányaljai vonalon a 7711, 7714, 7715, 7716. sz. vonatok, a pelsőcz—nagyszabosi vonalon a 7812, 7813, 7814, 1815, 7816. sz. vonatok a polgári személyszállítást már rendes menetrendszerűen bonyolítják le.

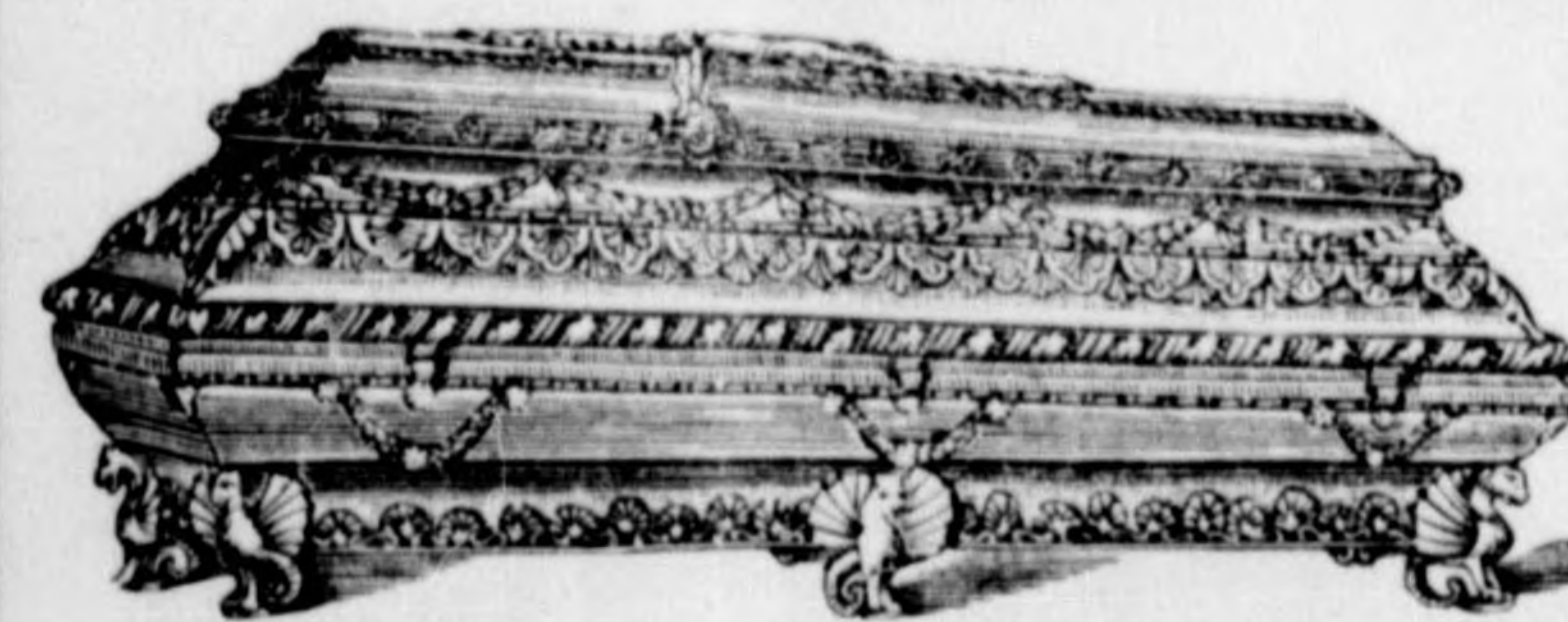
A közönséget saját érdekében figyelmeztetjük, hogy hosszabb utazásnál, sőt a kocsin más vármegyébe való utazásnál is, a rendőrkapitányságnál vagy az illetékes községi elöljáróságnál hatósági bizonyítvány beszerzését el ne mulasszák, mert könnyen megtörténhetik, hogy ennek hiánya esetén menetközben feltartóztatják az utazót.

ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

6—* TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF**-féle temetkezési vállalat a Deák Ferencz-ut.

„ZSUFFA”-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle érc- és fakoporsókból.

valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekből, minélfogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen diszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.

Vizsgázott gépész

ajánkozik **stabil-gép** kezelésére, esetleg mint **géplakatos** műhelybeni foglalkozásra is. — **Czim:** megtudható e lap kiadóhivatalában Tompa-u. 10. 1-3

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdász-tanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud, **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába

Kiadó az Erzsébet-téren

egy emeleti utcai lakás mellék-helyiségeivel, **mely most lett teljesen rendbehozva**; vízvezeték, fürdőszoba, villany világítás, új festés stb. vel, továbbá a **Szijjártó-utczára nyíló** 3 szobából álló lakás szintén azonnal kiadó.

Bármikor megtekinthető.

Bővebb felvilágosítást nyújt: **KOHN ADOLF** tulajdonos **Erzsébet-tér 16.**

Mielőtt butort vásárolna

ne mulassza el saját érdekében megtekinteni

Özv. Benkó Jánosné

gömörm. leg-égibb és legnagyobb butortelepét. **Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca**

Tulzsufolt raktárai folytán ajánlja a legmodernebb ebédlőket: paliszander, mahagoni, tölgyfa stb. színekben, valamint a legmodernebb román-stílu tölgyfa ebédlőket. — Hálószobákat: mahagoni, cseresznye, kőris, fehér madár-jávör és különböző külföldi fafajtákban is. — Uri szobákat a legmodernebb stílekben, iroda berendezéseket, amerikai íróasztalokat **önköltség áron.**

Továbbá függönyöket, ágyterítőket, szőnyegeket ki-
árusítás miatt a **beszerzési áron alul.**

Azonkívül saját kárpitos műhelyemben készült mindenféle párnázott butorokat, ugyint: ebédlődiványok, fotelék, angol bőrgarnitúrák, matracok stb. Minthogy raktárainban csakis elsőrendű árut tartok, azok szolid és tartós kiviteletű szavatolok.

Hogy ez nem üres reklám, tekintse meg minden vételkényszer nélkül raktárainkat, hogy a nagy választékról és a butorok szép és szolid kiviteléről és a rendkívül olcsó árakról meggyőződjön. A butorok legnagyobb része saját sztalos műhelyemben készül. — Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is adok.

Egyben van szerencsém a t. közönség szíves figyelmébe ajánlani **temetkezési vállalatomat és koporsó-raktáramat**, ahol nagy készletet tartok mindenféle érez- és fakoporsókban, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékekben és felzerelésekben és így azon helyzetben vagyok, hogy temetkezéseket, valamint a vele járó összes teendőket a legdiszesebbtől a leg-egyszerűbbig jutányos árak mellett elvállalhatom.

Temetkezéseket vidékre is elvállalok, valamint hulla-
szállításokat is. 6—*

Kiadó lakások.

A **Forgách-utczában** lévő s a Rásky-nővérek tulajdonát képező házban, melyet most még a csendőrség bérel,

ez év november hó elsejétől

egy 4 szobás, egy 3 szobás és egy 2 szobás jókarban levő s vízvezetékekkel ellátott lakás kiadó. — A bérelni szándékozóknak tájékoztatást ad:

* **Matolesy Pál.**

Hirdetéseket mérsékelt áron e lap részére elfogad a

kiadóhivatal Tompa-utca 10. és

Ifj. Rábely Miklós

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-utca 20-ik szám.

RÁBELY MIKLÓS FIA

KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE
RIMASZOMBAT, ERZSÉBET-TÉR 9.

Telefon szám:

52.

Telefon szám:

52.

Ajánlom a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű **könyvnyomdámot és könyvkötészetemet.**

minden e szakba vágó munkák pontos, gyors és izlésteljes kivitelére.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok stb. **Ügyvédeknek:** intőlevelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok. — **Pénzintézeteknek:** alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-
ívek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérleg-számlák stb. — **Kereskedőknek és Iparvállalatoknak:** körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb. — **Továbbá:** falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek stb.

A „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Izléses munka.

Jutányos árak.

Könyvkötészetem: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.

Gyász-szallagok föliratai gyorsan és izlésesen eszközöltetnek.

Izléses munka.

Jutányos árak.